

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Kézdi-Vásárhely, sept. 19.

Az 1882. évi XX. t. cz. életbe lép-
tetése alkalmával azt hittük és jogosan
hihettük is, hogy az agrarius iskola
által a magyar gazdai körben életre
hívott mozgalom útján közgazdasági
előhaladásunk hatalmas támpontot talál
a közigazgatási bizottságban résztvevő
közgazdasági előadók személyében;
azonban hitünkben, reményünkben —
mint sok máskor — ez alkalommal is
fájdalmasan csalatkoztunk; mert a köz-
gazdasági előadónak zsinormérték mű-
ködésükre adva nem lett s összes teen-
dőjük majdnem csak böles belátásukra
bízott s így vajmi kevés megye az,
mely a közgazdasági előadók útján és
azok kezdeményezése folytán közgazda-
ságilag előhaladást mutatna fel.

Lapunk is azok közzé tartozik, kik
hittek, reméltek, de reményükben ke-
servesen csalatkoztak s mivel látjuk azt,
hogy másfelől kezdeményezés nem té-
tetik, tollat fogunk, mint igénytelen
polgárok, mint igénytelen képviselői
a sajtónak s elmondjuk azt, mit jónak,
helyesnek tartunk a közgazdaság terén,
nem riadva vissza attól, hogy sokak
előtt magunkat talán nevetség tárgyává
tesszük.

Ha nézzük a háromszékmegyei vi-
szonyokat az 1870-ik éven innen s kü-
lönösen ha nézzük azt, hogy a régi ős
bírtokosok közül hány család ment
tönkre, hány család vándorolt ki a ro-
mán királyságokba, hogy ottan, ha ők
nem is, de gyermekeik magyarok lenni

megszűnjének: látni fogjuk azt, hogy
egy nagy közgazdasági válságnak kü-
szöbét léptük át, melyből a kibontako-
zás későre és az ős lakók legnagyobb
részének tönkrejutásával fog csak végbe
menni.

Ha kérdjük az okát e szomorú vi-
szonyoknak, arra biztosan mindenkitől
e feleletet nyerjük: „rossz termés, nagy
adók, rossz gazdálkodás, ipar- és tőke-
hiány s az ezekből származott uzsora.”
És e felelet teljesen igaz; mert rossz
termő évek voltak, az adó nagy, a ter-
mésből adót, napszámot, cselédek fizetni
nem lehetett, e mellett hozzá voltunk
szokva a bő költséshöz; ipar nem volt s
így pénz sem, de pénz kellett, futot-
tunk az uzsorásokhoz, pénzt vettünk fel
jó termés reményében s így jött az ed-
digi nyomorúsághoz a 24—60% kamat
és végre a licitáció s így lett Három-
székből, a leggazdagabb erdélyi tör-
vényhatóságból az, a mi jelenleg. Jaj-
gattunk és jajgatunk mindnyájan, a hol
csak ketten összejövünk, — de jajgatá-
saink megmaradnak összejövetelünk-
ben: a családi körben, a poharazás kö-
rében és onnan nem visszük azt át a
társadalmi élet terére, s innen van,
hogy napról-napra szegényedünk, nap-
ról-napra haladunk az anyagi tönk és
ezzel együtt az erkölcsi süllyedés felé.
Kiknek kötelességük volna ez ügyben
felszólalni, kiknek kötelességük volna
vagyonuk, képzettségük és állásuk után,
melyet a társadalomban elfoglálnak, ez
ügyben indítványt tenni, a kezdemé-

nyezést megindítani: azok hallgatnak,
hisz anyagi jóllétnek örvendő, a plebs
miseriája és tönkrejutása őket kevésbé
érdeklí. Egy rendezett társadalomban
mindnyájan, legyünk bár a hivatás kü-
lönözött terén működő egyének, egy-
másnak kiegészítői vagyunk; egymással
szoros láncszem által lévén összefog-
lalva, egyik láncszemnek elszaká-
dása a másik láncszem működésének
megbénítását vonja maga után s így, ha
jól vesszük az ügyet, annyira össze va-
gyunk fonva, hogy egymásért kell él-
nünk, egymásért kell halnunk.

Hogy megyénk anyagi jóllétét né-
mileg biztosíthassuk, némileg felemel-
hessük, sok fontos teendőre van szük-
ség, melyek közül megemlítendőnek tar-
tom a jó gazdálkodást, öntőkegyűjtést
és mi ezeket mind előmozdítja: a köz-
gazdaság terén társulást.

Földműveléssel foglalkozó megye
lévén megyénk, első sorban a főfigyel-
met a földművelésre kellene fordítani s
hogy mit tettünk e téren idáig, megem-
lítem azt, hogy egyedül vagyunk azon
megye a magyar birodalom területén,
melynek gazdasági egylete nincs, s mi-
vel ennek felállítása és megalkotásának
helyességében látom jövőnk biztosíté-
két, erről következőleg bővebben
nyilatkozom.

S z e m l e.

A főrendiház átalakításáról szóló tör-
vényjavaslat már elkészült s ez idő szerint

A visszatért.

(Elbeszélés.)

Irta Deák Géza.

A ki Vámos vidékén utazott, annak
nem kerülhetett el figyelmét azon meglepő
festői tájkép, mely az utas elé tűnik, ha a
rendes országról letérve, kissé mélyebben
hatol be az erdő mélyébe elrejtett hegyi
uton. Jobbra az ut mellett, mely néhol oly
keskeny, hogy inkább ösvénynek neve-
zhető, egy kis folyó folydogál, mely a he-
gyekről aláeső patakok vizéből képes fen-
tartani magát a legforróbb időszakban is
számtalan vízeséssel; balról sötét fenyvesek
árnyalják be a hullámszerűen változó er-
dőket.

E regényes uton jó órával hamarabb
beérhetni Vámosra, mint a nagy kanyarulato-
kat tevő rendes országon haladva, mely
elől az utolsó pillanatig el van rejtve a
kis falu.

A faluban első pillanatra egy csinos
kőház vonja magára a figyelmet, mely vala-
mivel emelkedettebb helyen lévén építve,
verandájáról be lehet tekinteni az egész
kertet gazdasági épületeivel együtt.

E jól berendezett telek birtokosa nyu-
galmazott huszárszázados Zalatnay Zoltán,
ki élte hátralevő napjait e csendes helyen

a legfelsőbb jóváhagyás kinyerése végett
van fölterjesztve. A javaslat a főrendiházi
tagságot a születési joghoz s a legfelsőbb
kinevezéshez köti. A javaslat valószínűleg
az ülésszak elején nyújtatik be.

Zendülés Horvátországon. Bujavácson
a lázadó mozgalom az utóbbi napokban
ismét növekedett. A Noviből érkezett kato-
naság és a zavargók közt tegnapi összeütkö-
zés történt, melyben egy fölkelő elesett,
többen pedig megsérültek; hogy a kato-
naságot érte-e veszteség, arról nincs hír.
— A zavargás most Károlyváros irányában
terjed; Károlyvárosból eddig két század
gyalogoságot küldtek a fenyegetett környék-
re. Másiként egészben kedvezőbb hírek ér-
keznek, melyek szerint a zavargások ha-
tározottan mulóban vannak, noha a jelen-
téseik még mindig nagy izgatottságról be-
szélnek. Tény, hogy a hova csak katonaság
érkezett, a mozgalom legott alább hagyott;
komoly összeütközésre csak Jabukovácnál
került a sor.

A zsidó-ellenes zavargások. Zalaeger-
szegen már folyamatba tetették a rögtön-
ítélő bírósági eljárás az elfogottak ellen.
44 egyén állítottatt a bíróság elé, de ezek
közül a rögtönítélő bíróság eljárása csak
egy sőtör emberre fog alkalmaztatni, ki
Deutsch kereskedőnél rabolt. Zalaegerszegen
a cigányoknak 14 napi elzáratás terhe
alatt megtiltották a „zikezene-zakozene”
nóta muzsikálását; persze, ha muzsikálni
nem szabad, dalelni és füttyölni sem szabad.
Hanem azért danolják s ha nem volna
megtiltva, tán kevésbé danolnák.

A reformátusok konventje. A Kolozsvá-
ron ülésező konvent pénteken a dunántúli
egyházkerület azon kérését tárgyalta, hogy
a központi házipénztár javára szedendő
adó minden egyháztagra nézve kötelezővé
tétessék. A „muszáj fizetés” elvét azonban
a többség elvetette. Szombaton a tanügyi
bizottság jelentése lett tárgyalva; a gymna-
siumok átalakításának kérdése nagyobb vi-
tát idézett elő.

A „Székelyföld” tárczája.

Bartis Áló.*)

(Ballada.)

Éjjel Molduvából, szekeres utjáról
Megérkezett Áló.
Künn a vihar zokog, sötét ablak koczog:
„Eressz be, hű párom!”
„Isten hozta kendet, édes hites társam,
Búbánat közt jaj! de nehéz szívvel
[vártam]!”

Hamu alól parázs vidám lángra lobban,
Tele tál, nyájas szó előterem sorban.
Hű feleség karján mosolyog elébe
Fakadó bimbóként fia, szép reménye!
... „Mért nem eszik, férjem, mért halovány
[aroca,

S reszket keze, karja, s véresepp látszik
„Azért halvány arczom, [rajta]?”
Azért reszket karom,
Mert hideg van, fázom!
Piros vér kezemre
Orromból cseppene;
Nem kell étel, ital,
Csak nyugalom s álom!”
Patyolat habpárnán,
Báronyphu karján

Édes szép nejemek,
Elszenderül, alszik
S álmában azt látja:
... Az ut mellett vérben
Hever uti társa;
Még hörög, még susog
S átokként száll égbe
Kinos sohajtása:
„Száradjon le kezéd,
Kárhozzék el lelked,
Ah, te Bartis Áló! ...”
A véres baltára süt a hold világa
S hanyatlik felhőbe.
Kisüt a nap, virad, de nem többé néki
A sötét börtönbe.
Magas akasztófa áll Szereda végén,
S azon lóg egy hulla ...
Ő maga az! Tudja
S látja ezt, és — hallja neje sikoltását,
Rongyban vezetgeti az özvegy az [árját!]

Felébred, felrebben, csorog verejtéke,
Megeredt könnyeknek se hossza, se vége!
Ugy zokog, úgy zokog,
Búbánatos lelke
Majd megszakad bele!

B. S.

*) Felcsikiasan Áloji vagy Alajos helyett.

Felhívás.

Az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum folyó évi december hónapban Budapesten, a M. Nemzeti Múzeum képtárának helyiségeiben a régi magyar ötvösművekből kiállítást fog rendezni.

A kiállítás célja: egyfelől megismerni az egykor oly virágzó magyar ötvösség hű képét a fennmaradt műemlékek lehetőleg teljes összegyűjtésével, másfelől pedig felhívni iparosaink figyelmét ősünk izlésének jellemző sajátosságaira s feléleszteni a hazai ötvösséget a hagyományos alapokon.

Kifognak állítani mindazon iparművészeti becses biró műtárgyak, u. m. kelyhek, serlegek, kancsók, kupák, nyak- és mentelánczok, övek, mell- és övcsatok, forgók, boglárók, karpereczek, gyűrűk, fülbevalók, gombok, hajtűk stb., melyek aranyból, ezüstből, ékkövekből, vagy fél-ékkövekből alkotvák; az egyéb anyagból, jelesül: vasból, rézből, bronzból, sárgarézéből stb. készítették pedig csakis úgy, ha zománczossal, aranyozással, arany vagy ezüst berakással vannak ellátva.

A kiállítás tárgyait képezik:

1. Az ország területén a magyarok bejövetele előtt lakott népek ötvös-művei.

2. A Magyarországon vagy Magyarországra számára a X. századtól a XIX. sz. elejéig készített iparművészeti becses biró ötvös-művek, kiváló tekintettel azokra, melyeknek ily természeti eredetű czimmerrel, fölrással, bélyeggel, okmánynyal, vagy egyéb módon be lehet bizonyítani.

3. Oly ötvös-művek, melyeknek hazai vonatkozása nem bizonyítható ugyan, de melyek kiváló műbeccsükkel, alaki vagy technikai érdekességükkel az ötvösség fejlődéséről s kivált fénykorairól kellő fogalmat adhatnak.

4. Az előbbi pontokban felsorolt régi művek utánzásai.

5. Ötvös-művek mintarajzai és oly kiváló hazai ötvös-műveknek másolatai, melyek vagy elvesztek a századok viszontagságai közben, vagy a kiállítás számára nem szereztethettek meg.

A hazai ötvösség emlékei Magyarországon egyetlen egy vidéken sem találhatók oly nagy számmal, mint az erdélyi részekben. Itt virágzott legtovább az ötvösség, hol a fejedelmek fényes udvartartása újabb meg újabb lendületet adott ezen műiparág tovább fejlesztésére s a fejedelmi udvarok folyton nemzeties jellege biztosítékot nyújtott a magyar izlés hagyományos vonásainak megőrzésére. E mellett Erdély volt menedékhelye másfél-századon át a magyarságnak, mely sem a török, sem a

német pusztításainak nem volt annyira kitéve, mint Magyarország többi részei. A családi ékszerek itt gyűltek össze s szállhattak háborítatlanul ivadékról ivadékra; a templomok itt maradtak menten a dúlásoktól s itt adhatta át felszereléseiket egyik nemzedék a másikonak.

A kiállítás sikerét nagy részben az dönti el, mily mértékben fognak benne részt venni az erdélyi részek.

Háromszék közönsége előtt, melynek van érzéke a gyakorlati élet követelményei iránt s a mellett kegyelettel őrzi múltjának emlékeit, nem lehet közönyös e kiállítás, mely a midőn tudományos ismereteinket kívánja gyarapítani, egyszersmind iparunk fejlesztésére is föltette kedvező befolyást gyakorol. Háromszék nem maradhat ki e kiállításból.

Tisztelettel felkérjük mindazokat, kik régi ékszerek s egyéb ötvösművek birtokában vannak, szíveskedjenek azokat alólítottaknak vagy a háromszék-megyei bizottság akármelyik más tagjának, mélt. b. Apor Gábor, mélt. Béli Tivadar, mélt. Bálinth Károly kanonokesperes, mélt. gr. Kálnoky Imre, nagys. Komáromy Andor tanfelügyelő, mélt. gr. Nemes János, mélt. Seethal Ferencz és mélt. báró Szentkereszty Béla uraknak nyugta mellett átadni vagy legalább bejelenteni és pedig lehetőleg minél hamarabb, hogy a tárgyak még e hó végén Budapestre küldethessenek.

A kiállítás f. évi december hó közepe táján nyílik meg s 1884. évi február hó végéig tart. A kiállítás befejeztével a tárgyak a tulajdonosoknak kézbesítettni fognak. A kiállítandó műkincsek megőrzésért beküldésüktől fogva a kiállítás fölőrzéséig az Országos Iparművészeti Múzeum s a Magyar Nemzeti Múzeum vállalja magára.

Sepsi-Szentgyörgy, 1883. szeptember 14.

A tört. ötvösmű-kiállítás háromszék-megyei bizottságának nevében:

Pótsa József,

Háromszék-megye főispánja, bizottsági elnök.

Nagy Géza,

a Székely N. Múzeum öre s a biz. jegyzője.

Kossuth Lajoshoz

nevenapja alkalmából a Rikán belőli honvéd-egylet Háromszék területén lévő tagjai és a kézdiszéki függetlenségi kör a következő üdvözlő iratot küldötték.

Mélyen tisztelt nagy hazánkfia!

Az emberi nem, legelső ébredése alkalmával, jövőjének biztos fennmaradására tárgyalatokat alapított s ennek következtében

káltak az apró halak csoportjai, a nélkül azonban, hogy ő észre is látszott volna venni azokat; gondolatai messze szárnyaltak a képzelet világában...

Egyike a legszebb őszi délutánoknak volt. Ilona felkelve zongorájától sietett a szabadba élvezni a természet gyönyöreit. Az üde lombok közé már egy-egy sárguló levél is kezdett vegyülni, mintegy hirdetni akarván nemsokára bekövetkező halálát a természetnek.

Gondolatainak adva át magát, észrevétlenül haladt a kert sima ösvényén az erdő felé; a százados fenyvek nyájában bolyongott sötét lombkoronájukat az érkezőnek. Már jó mélyen haladt az erdő mélyébe, midőn egyszerre hangos kutyacsaholás ébreszté fel merengéséből s alig pár lépésre töle egy lövés dördült el.

Az ifjú hölgy meglepetve állt meg s nem csekély foka a remegésnek vett erőt rajta, midőn előtte az ösvényen egy csinos özike rogyott össze, pataként ömölve oldalából a vér.

A haldokló állat fájdalmasan nyöszörgött, homályban forgó szemeit kéréleg fordítá az ifjú hölgy felé.

Ilonának a szánalom bátorságot adott

államokat szervezett. Azon államok, melyek az emberi jogok, a lelkiismeret szabadságának gyakorlatára s a nemzet fiainak közügyekben való befolyására épültek: váltak a legvirágzóbbakká, leghatalmasabbakká. Hogy nemzetünk még a távoli keleti életben is az emberi jogokat gyakorolta s hogy alkotmányos szabadságot élvezett: azt a történelem lapjai csalhatatlanul igazolják. Hogy alkotmányos életét az Európába költözés s a Kárpát bérceitől ölelt négy folyam közötti megtelepedés után nem csak szüntelen folytatta, hanem az idő haladása szerint még korszerűleg fejlesztette s tökéletesítette is: azt a történelem szintén hiven bizonyítja. Hisz ennek lehet tulajdonítani, hogy a magyar birodalom egykor három tengerpartot érintett. Ez volt azon büvérő, mely által a magyar birodalom a halhatatlan Mátyás király alatt a páratlan fény, tekintély, hatalom s a közjólét magas fokára emelkedett. S habár a halhatatlan emlékü nagy király halála után századokon keresztül nemzetünket, magyar hazánkat sok szenvedés, számtalan keserű csapás érte: nemzetünk életének megmaradását szent ügyének megdönthetetlen igazsága s az emberiséget boldogító ős-alkotmánya jogerejének köszönheti, mert az 1791-beli 10-ik törvényezikk, mint magyar hazánk ős-szerkezetéről szóló egyik legerősebb alaptörvény, az akkori uralkodó legfelsőbb hatalom által is ünnepélyes királyi esküvel megerősítve elismertetett. Ezen ős-szerkezetünket megerősítő törvényezikket ön, mélyen tisztelt nagy hazánkfia, az 1847-ik évi pozsonyi országgyűlés kezdetén a legfényesebb, csalhatatlan igazságu szavakban mutatta fel. Ezen csalhatatlan törvényezikk létre hozta a fényes 1848-ki böcs s a magyar birodalom minden lakóját boldogítani kívánó törvényeket, s ezen szerkezet fennállása lelkesítette a magyar birodalom minden hű keblű fiát; ez mindnyájunkat szent hazánkért élni-halni kívánó s csüggedetlenül küzdő honvédeké alkotott.

Mélyen tisztelt nagy hazánkfia! 1848-és 49-ben szent hazánk szabadságáért, jogaiért élni-halni kész honvédek voltunk, s azon meleg érzellemmel élünk ma is, megfogva bár, de törve nem, s bizonyára azon szent érzellemmel szállunk sirunkba mindnyájan, bármily későn, vagy bármily korán is kell annak megtörténni. S habár meg is vagyunk fogva, de érzeményünkben elváltozva nem vagyunk, mert azon szent érzelem, mely egykor hazánk függetlenségéért és törvényes jogainkért lelkesített, összpontosított mindnyájunkat, mint a Rikán belőli honvéd-egylet és a kézdiszéki függetlenségi kör tagjait, a mai napon e kegyeletos ünnep megülésére; hogy hazafni örömünknek hangot adjunk, hogy mélyen feldobogó szívünk hő kívánságát nyilvánítsuk s azt önhöz, mélyen tisztelt nagy

és a haldokló állathoz lépve, zsebkendőjével igyekezett a véromlást meggátolni; azonban a golyó jól talált, csakhamar kezei közt lehelte ki páráját az ártatlan teremtés.

Mig Ilona a haldokló állattal foglalkozott, az alatt a sűrűből csörtetve rohant elő két eb, követve egy deli termetű ifjútól, ki üldözve a még el nem esettnek hitt vadat, lövésre készen tartá fegyverét.

De mekkora volt meglepetése, midőn az ösvény egy merész kanyarulatánál egyszerre csak maga előtt látja golyójának áldozatát, mellette egy szép hölgyet, ki még akkor is fájdalmasan nézett a szegény átlatra!

Ilona a közeli léptek zajától figyelmeztetve nem kissé zavarba jött, midőn maga előtt megpillantá a vadásziasan, de elegánsan öltözött ifjút.

Valóban érdekes helyzet volt. A szenvedélytől felizgatott ifjú kipirult arczzal, sötét fekete szemeivel majd hogy el nem nyelte az előtte álló hölgyet, ki szintén a meglepetés e pillanatában úgy érezte magát, mint a tetten ért bűnös.

(Folytatása következik.)

hazánkfiához, hazafni tisztelettel eljuttasuk. S miként éltünk legkedvesebb napja a mai aug. 25-ke, úgy bizonyára szívünk legforróbb vágya, lelkünk legbuzgóbb imája, hogy a magas isteni gondviselés önnek, mélyen tisztelt nagy hazánkfia, nagybecsű neve napját még nagyon sokszor felderülni engedje.

Fogadja mélyen tisztelt nagy hazánkfia rokonérzettel a magyar birodalom keleti bércei felől felhangzó hő kívánatunk, mely tiszteletünk kifejezését. A legmelegebb honfiai érzelmekkel üdvözölve, maradtunk a sirig igaz szívből tisztelő honfitársai.

Több figyelmet!

Tekintetes szerkesztő ur!

Minket vállalkozni akaró egyéneket lényegesen érdeklő soraimnak becses lapján helyet adni szíveskedjék.

A törvényhatósági közmunkából befolyó összegekből a megye nagyságos alispánja által sok műépítmények készíttetnek; melyek biztosítása zárt ajánlati versenytárgyalás alapján történik; mely eljárás igen czélszerűnek bizonyult és országszerte érvényben áll. S ez ellen nincs is semmi kifogásunk, azt mi is helyesnek tartjuk, de nem úgy azon eljárást, a melyet az árlejtések közhirrétételénél a nagyságos alispán urnak követni méltóztatik; azt nem hogy helyesnek mondhatnók, hanem egyenesen helytelennek és a megyére nézve károsnak tartjuk; mert nem tudjuk, mi értelme van akkor hirteligen közölni, mikor az árlejtés tart; már pedig a f. hó 4-én tartott árlejtést melynek költsége 6000 forintot meghaladott, csakugyan a folyó hó 4-én megjelent „Székely Nemzet” című lap 5-én ideérkezett számában olvastuk, tehát az árlejtés utáni napon tudtuk meg, hogy az elmúlt szept. 4-ik napján árlejtés léteszen. Nem szándékunk az intézkedést azal gyanúsítani, hogy a vállalatokat a sepsi-szentgyörgyi erdő kegyelméből csaknem monopolizáló János Dávid és társaival összejárásznak, de reá kívántunk mutatni azon ferde eljárásra, mely az árlejtések közhirrétételénél követtetik. Első pillanatra azt hittük, hogy a hirdetmény oly későn történt közhirrétéle nyomdai hibából történt; tehát utána néztünk a dolognak és az alispáni kézbesítési könyvből arról győződöttünk meg, hogy azt hamarabb közölni nem is lehetett.

Az államnál előforduló és más megyékben előforduló árlejtéseknél azt tapasztaltuk, hogy azokat a tárgyalás előtt legalább 15—20 nappal vagy az összeg nagyságához mérten egy hónappal közlik; nem tudjuk, hogy a mi megyénk miért lehet kivétel és miért közli az árlejtést a kitűzött határidő lejártá után, de azt tudjuk, hogy 6000 frtot meghaladó összeg oly tekintélyes vagyon, melyet csak úgy, mondhatni suttomba kiadni nem lehet és különösen mi a megyének felső részében lakó vállalkozók megkívánhatjuk, hogy minket is anynyi figyelemben részesítsenek, hogy amaz elvétele olvasott hivatalos lap hasábjain legalább a maga idejében értesítsenek, mert ha nem vagyunk is oly szerencsések egy község, vagy város erdőjének bírával dicsekedni, de még is hébe-korba szeretnők a vállalatokba befolyjni. Több figyelmet kérünk s ezt nemcsak azért kérjük, mivel a közmunka-tartozásba mi is adózunk, hanem mivel a megye érdeke is követeli, sőt parancsolja s méltán megvárhatjuk, a köztügyekért lelkesülni tudó főispánunkat pedig illő tisztelettel kérjük, kegyeskedjék a megye jól felfogott érdekében akképp intézkedni, hogy az árlejtések a maga idejében és legalább a megye területén az eddiginél tágabb körben közhirrétésszenek, mert csak úgy lehet kedvező eredményű árlejtést tartani, és csak úgy lehet véget vetni azon a megye érdekébe ütköző eljárásnak, hogy egyes vállalatok csak úgy kéz alatt és pláne, mint hallottuk, ráfizetéssel adassanak ki.

K.-Vásárhelyt, 1883. szept. 16-án.

Több felvidéki vállalkozó nevében egy érdeklődő.

ifj. Nagy Lázárné 20 kr, Szöcs Vilma és Etel 4 zselkendő, Réthi Józsefné 40 kr, Zajzon Lázárné 2 gyászkeendő, 10 sing gyöles, Br. Szentkeresztly Stephanie zselkendő 12 drb, feirevaló keendő 6 drb, gyűszű 12 drb, kötött 60 drb, olló, játékskatulák 2 drb, horgolótű 12 drb, id. Jakab István 10 kr, Nagy Dánielné 20 kr.

Fogadják a jövő adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetüket. Zágón, 1883. szeptember 8.

Br. Szentkeresztly Stephanie, elnök.
Bölcskévy Ilona, jegyző.

A közönség köréből.*)

Bucszúó.

Mindazon kedves ismerőseim és jó embereim, kiktől Ditróban idom rövidsége miatt személyesen bucsut nem vehettem, fogadják erről a helyről bucsuzó szíves üdvözlémet s tartanak meg továbbra is jó emlékezetükben.

Dr. Fejér Dávid.

*) E rovat alatt megjelent közlemények közérdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azonban a beküldőt illeti. Szerk.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéó Ferencz,
Ifj. Dohay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Kincsem-sorsjáték

Budapestben

a m. kir. pénzügyminiszter 16035/1883.

számu engedélye mellett.

1. főnyeremény	50,000	frt.
2. „	20,000	„
3. „	10,000	„
4. „	8,000	„
5. „	6,000	„
6. „	5,000	„

Továbbá 2 nyeremény 4000, 3 nyeremény 3000, 5 nyeremény 2000 firtal o. é.

Összesen 10,000 nyeremény = 186,000 frt értékben.

A sorsolás október 22-én veendi kezdetét.

A nyerőknek kívánat szerint a nyeremények 20% adó levonásával kifizettetnek.

Sorsjegyek 1 firtjával kaphatók lapunk kiadóhivatalában K.-Vásárhelytt folyó hó 30-ig.

Felhívás

a t. gazdaközönséghez.

Van szerencsém tudtul adni, hogy a jövő október hó elején az

irós vaj

elszállítását megkezdem és pedig a világ-piaczokkal kell versenyezni, a melyek megkívánják a jó, tiszta és egészséges minőségű vaj előállítását. Ebből kifolyólag felkérem a t. gazdaközönséget, sziveskedjék oda hatni, hogy az előállított vaj mindenkor versenyképes legyen, mert csak ez által tudjuk biztosítani részünkre a nagyban termelés értékesítését. Kiváló figyelmet érdemel a vajnak friss állapotban való kidörzsölése. Ily vajnak minden időtájban vevője vagyon.

K.-Vásárhely, 1883. szept. 15.

Tisztelettel

Novák Sándor,
kereskedő.

Hirdetmény.

Az ojtózi vendéglő a regalé-joggal és hozzátartozó 7 kaszálóval haláleset miatt kiadó, vagy esetleg egy vendéglős kerestetik. Ugyanott több nagy boros hordók is eladó.

Értekezni lehet Sübek Antal haszonbérlnél Ojtóban.

2-3

Hirdetés.

Réty községében az italméresi jog három egymásután következő évre Szent-Mihály napjától kiadandó. Feltételek a községi jegyzőtől megtudhatók.

5374.—1882. tkv.
co. 3181.—1883.

Árverési hirdetmény.

A kézdíváshelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Szőlősi György végrehajthatónak csomortáni Gyergyai Mihály (Samu fia) végrehajtást szenvedő elleni 40 frt s járulékai iránti ügyében, végrehajtást szenvedőnek a csomortáni 27. sz. tjkben 985/2, 986., 1039/1., 1067., 1267/1., 1493/1., 1949/1., 2081., 2303/1., 2484., 2818/1. és 3021/2. hr. sz. alatt 364 frt 50 kr becsértékű ingatlan járandóságára kérelmező 40 frt tőkekövetelésének, ettől 1882. évi március hó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 6 frt 40 kr perbeli, 8 frt 70 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 33 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdetmény kibocsátatik.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes papírban az árverésről a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. Törvényszék, telekkönyvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt, ugy Csomortán község előjáróságánál bárki által megtekinthetők.

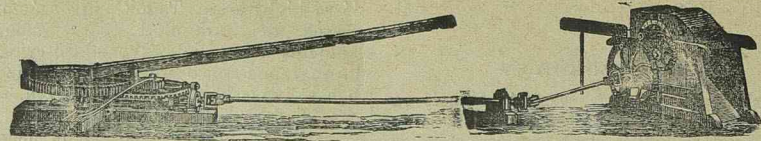
Az árverés foganatosítására határidőül 1883. évi november hó 23-án d. e. 9 óra Csomortán községben a község házához kitűzetik, azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígérlet nem tétetik, vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

Az árverési hirdetmény feljegyzése az 27-ik sz. sz. tjkvbe elrendeltetik s ezen hirdetmény és feltételek Csomortán község előjáróságának, ugy szintén a felsőjárás K.-Vásárhelytt székeltől szolgabírói hivatalnak a községben, illetőleg a járás közsegeiben leendő közhírré tétel s az erről való értesítés elvárása mellett, valamint a Székelyföld ezimű lapban egyszer való közzététel végett kiadni s a hirdetmény egy példány a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni rendeltetik.

Miről ügyvéd Dr. Pethő József, mint végrehajtó képviselője, csomortáni Gyergyai Mihály (Samu fia) végrehajtást szenvedő, társtulajdonos Volones Erzsébet, Gyergyai Mihályné, hitelezők: ifj. Kovács István K.-Vásárhelytt, Mátyás Joákim Csomortánban, Szőlősi József Almásban és Reketes Dávid Csomortánban a hirdetmény és árverési feltételek melléklésével saját kezükhez értesítetnek.

A kézdíváshelyi kir. törvényszék tkvi hatóságának 1882. évi december 29-én tartott üléséből.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelytt.

Wass és Riemer.

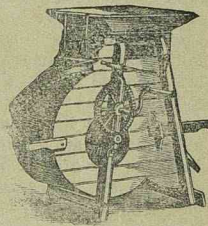
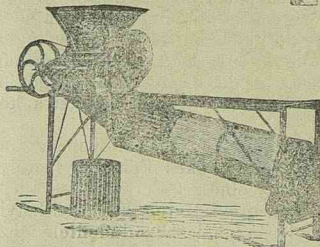
GAZDASÁGI GÉPEK

és

TÜZI FECSKENDŐK

GYÁRI RAKTÁRA

SZÉKELY-UDVARHELYTT.

Ajánlják a cseplési idényre RESZLETFIZETÉS mellett:

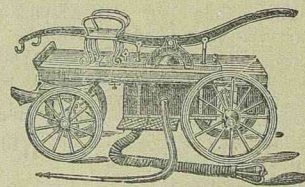
1 kézi cseplőgép teljesen felszerelve	90 firtól 120 firtig.
1 két ló erejű cseplőgép fekvő járgánnyal	210 firtól 240 firtig.
1 „ „ „ „ kézi	
1 „ „ „ „ hajtásra is alkalmazható	230 firtól 280 firtig.
1 „ erejű cseplőgép (szíjhajtásra)	300 firtól 360 firtig.
1 Baker-rosta 3 nagyságban	55 firtól 80 firtig.
1 konkolyválasztó (trieur)	80 firtól 180 firtig.
1 szecskavágó kézhajtásra 2 hosszúságra	36 firtól 50 firtig.
1 „ „ „ „ nagyobb 4 hosszúságra	55 firtól 80 firtig.
1 kukoriczamorzsoló	30 firtól 50 firtig.
1 répavágó	28 firtól 60 firtig.

Gőzcseplők és malmok, ugy szintén minden nagyobb gazdasági gépekre rendelményeket a legelőnyösebb feltételek mellett elfogadunk.

Továbbá nagyválasztéku TŰZIFECSKENDŐ raktárunkból:

1 mankós fecskendő	15 firtól 30 firtig.
1 taliga	80 firtól 200 firtig.
1 kis községi fecskendő	180 firtól 300 firtig.
1 nagy községi fecskendő	240 firtól 380 firtig.
1 nagy négykerékű fecskendő	300 firtól 600 firtig.
Fecskendő és házi kutak	55 firtól 300 firtig.

Legjobb honi gyártmány 5 évi jótállás mellett.

Midőn jelen hirdetésünket különösen a t. gazdaközönség és a községi előjáróságoknak becses figyelmébe ajánljuk, kérjük szíves megbizásukat.

23-30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

LESZÁLLITOTT

kávé-árak.

LUDWIG HARLING & COMP.

czég Hamburgban jótállás mellett finom faju kávét szállit postadíjmentesen, utánvét mellett, rendkívüli olcsó áron.

5 kiló Mocca (afrikai)	3 frt — kr.
5 „ Liberia (nagyon kedvelt)	3 „ 60 „
5 „ Cuba (gyönyörű)	4 „ 50 „
5 „ Portorico (kitűnő)	4 „ 80 „
5 „ Ceylon (legfinomabb m.)	5 „ — „
5 „ Arany Menadó (k. finom)	5 „ 40 „
5 „ Mocca (arabiai, erős)	6 „ — „

3-5

P. sz. 2080.—1883.

Hirdetmény.

Fodor Ignác ügyvéd kinevezett ügygondnok által Csicsó község birto-kosai ellen, közösen használt erdők s legelők arányosítása iránt beadott kereset tárgyalása Csicsó község házá-nál 1883. október hava 31-én d. e. 9 órakor fog megtartatni, mire az érdekelt birto-kosok a törvényben foglalt jogi követ-kezmények terhe alatt megjelenni fel-hivatnak.

A keresetet a felek a községi elő-ljárásnál és ezen kir. Törvényszék-nél megtekinthetik.

A kir. Törvényszék üléséből.

Csik-Szereda, 1883. június 30.

Gál Elek, Bokross Endre,
h. elnök. h. jegyző.